

Forfatter: Richardt, Chr.

Titel: N. F. S. Grundtvig.

Citation: Richardt, Chr.: "N. F. S. Grundtvig.", i Richardt, Chr.: *Samlede Digte. Anden deel.*, 1895, s. 339. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-richardt02-shoot-workid96269.pdf> (tilgået 07. maj 2021)

Anvendt udgave: Samlede Digte. Anden deel.

N. F. S. Grundtvig.

☒ *Den Grundtvig*, som i Anno Ti
fløj Tidens Modetro forbi,
og lod sin Torden rulle;
som var i Fædres Tro saa viss,
saa han gav Spotterne Dimiss,
ham elsker jeg tilfulde.
340 Hvor gnistrer det med høje Syn,
hvor klarer det fra Billedlyn,
som mellem Guds Profeter;
hvor svinger han sin Kasteskovl,
og glemmer baade Peer og Povl
for Paulus og Sankt Peter!

☒ Og naar mod dem, der trevle Skrift,
han holdt vort Kirkebanner stivt -
det var ej Hjernefoster;
dér staar han fast paa Luthers Grund,
som »Troen« gav i Barnemund
med Bud og Paternoster.

☒ Og raaber han i Danmark ud,
at *Frihed* kun er Aandens Brud,
at *Tro* tør Ingen tvinge, -
gid det blev hørt Alverden om,
op over Kjøl og ned til Rom,
det skulde Sandhed bringe!

☒ Og Ære ham, hvis Natteflid
til Konge-Bøgerne gav Tid,
ja til Latinen Stunder!
Som skrev dem om paa Hverdags-Maal,
og risted selv med viet Staal
om Kæmpelivet Runer!

☒ Og ham, som grov i Oldtids Ur,
og satte Mund for Hejmdals Lur,
ja dybt i Mimers Kilde!
341 Gav stundum han sit Syn i Pant,
tidt Aandens Veje saa' han grant,
og Guldkorn lod han trille.

☒ Og han, som sang os Psalmer for,
der fødtes af et Fadervor
til Davids Harpestreng;
som tog den halve Bibelbog
og satte om paa Sangens Sprog, -
ja *han* skal takkes længe!

☒ Der er en *anden* Skjald og Præst,
som dømmes hvad han knap har læst,
og ta'r paa Sandhed Skjøde;
der gjør sig selv til Sagas Aand,
og koster med sin Pilevaand
som Levende saa Døde;

☒ en sær og underlig Skribent,
som buldrer immer løs paa Prent
mod Alt, hvad der er prentet;
som gi'r Latinen Løbepas,
og er Logiken lige hvas, -
hvis Lys han selv har hentet;

☒ hin skrankeløse Friheds Tolk,
som passer godt for Englefolk,
men slet for Folk, *vi* kjende, -
342 *den* Grundtvig kan jeg ikke med,
og han har gjort en Deel Fortræd,
skjønt meer hans Ungersvende.

☒ Og gjør han saa i Vennelag,
af Kirkens gamle Kjendings-Flag
en himmelfalden Fane, -
et Ord af Herrens egen Mund,
der ej som Han fra hellig Grund
har havt en jordisk Bane -

☒ ja lukker ude fjernt og nær
de Millioner Døbtes Hær,
hvis Tro forskjelligt *klinger*, -
da staar jeg ham og hans imod,
thi Duen over Jordans Flod
har ej saa snævre Vinger.

☒ Men atter, naar jeg mindes vil,
hvordan *det* ene Hjertes Ild
har tændt de tusind Kjerter!
hvordan ved ham Guds Frelses Ord
har fundet frugtbar Sædejord
i mange Smaafolks Hjerter!

☒ hvor mægtigt dette Orgel sang,
og dog saa sagtelligen klang
som Dugg paa slagne Enge, -
343 ja, kom jeg som en Bileam,
jeg maatte dog velsigne ham
og Pilebundtet slænge!

☒ - Lidt Glimmer er i al Granit,
men det skal siges højt og frit
til gamle Grundtvigs Ære:
Slig Kors-indristet Bavgasteen,
af dem har Danmark kun havt een,
og Norden ingen flere!